

Выходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (кромѣ русскихъ святыхъ) о 5-й год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека наизнам. повестей“ выходитъ по 2 печат. аркушъ каждого 15-го и послѣднаго для каждого мѣсяца.

Редакція Администрація подъ Ч. 44 улица Галицка.

Рукописи заслугиваются лишь изъ посторонніхъ застереженій

(голоса принимаются по цѣнѣ въ кр. бѣзъ одного

строчки печатной, въ рубр. „Надѣслане“ по 20 кр. з. в.

Рекламаціи неопечатаній болѣй отъ порта.

Предплату и инсераты принимаются: у Львовѣ Адми-

нистрація „Дѣло“. У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wall-

fischasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Danbe &

Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter,

Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vo-

gler, E. L. Danbe & Co. Въ Гамбургѣ Valentin & Co., K o-

ingsstrasse 36. Въ Парижѣ Agence Haas. Въ Россіи Редак-

ція „Кievskoi Stariny“ въ Кіевѣ, поштовій уряди и

Газети Бюро, В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовская

ул. д. Ради 9.

Христосъ воскресъ!

Тымъ радостнымъ кликомъ залунасъ за
колька днѣвъ по цѣлой нашей Руси. По дняхъ
суму наступятъ днѣ радости. На тіи днѣ ра-
дости шлемо мы пашимъ Вп. Читателямъ и
всѣмъ дорогимъ Землякамъ на цѣлѣмъ широ-
кѣмъ просторѣ Руси, Галичанамъ та Буковин-
цамъ, Українцамъ и закарпатскимъ Русинамъ,
и всѣмъ тымъ, которыхъ доля унесла зъ роднои
земль въ чужій краѣ, середъ чужихъ людей,—
шлемо горячій братній привѣтъ и бажанье
всего земного блага во имя воскресшаго
Христа!

Христосъ воскресъ! Коли у каждого на-
роду христіянського слова тіи вымовляются
съ просіяніемъ лицемъ, съ радостнымъ звору-
шеніемъ у груди, — то на нась, Русиахъ,
объявляєся се чайже найвыразнѣйше.

Сыны Руси, роздѣленіи на три части, такъ
мало мають — и каждый зъ-окрема и всѣ
разомъ — хвиль радости народнои. Житіе
ихъ пылве въ тяжкій борбѣ о существованіе,
о хлѣбѣ насущній для тѣла и духа. Поволи
пыне день за днемъ великого тѣжкаго...

Чути голосный гомонъ воскреснаго звона:

Христосъ воскресъ!

И гомонъ той проносится широко и да-
леко по цѣлой Руси. О, якъ богато самъ звукъ
говорить, якъ ревній думы будить въ нашихъ
сердцахъ, якъ всѣхъ нась загрѣває до одної
мысли, до одного дѣла! Христосъ воскресъ!
Пукли печати поставленій рукою злобы и не-
правды людской на грбѣ Носителя безсмерт-
ной Божій правды, отвалися тяжкій камень...

Христосъ — воскресъ!

Радуйся всѣ Воскресеньемъ Христо-
вымъ! Забудьмо въ свѣтлій днѣ нашу печаль!
Обнимаймо любовю братъ брата и крѣпѣмся
до борбы за правду! Пукаютъ печати и от-
валююся камни гробу. Чути радостный го-
монъ звона: Христосъ воскресъ!

Выборы а становиско священика.

(Голосъ руского священника).

Не зъ одної стороны чуемо, що священники не повинні мѣшатися до выборовъ, бо, мовлять, выборы — то справа чисто свѣтска, а священикъ не повиненъ займатися политикою, а пильнувати престола... Другій знову суть того погляду, що священикъ есть горожаниномъ державы и краю, якъ кожный іншій, отже повиненъ брати участь въ выбо-
рахъ; але для збереженія своиїхъ повагъ онъ при выборахъ повиненъ въ-далека стояти отъ всякої агитації, не лишь прилюднои а и приватнои словнати лишь личне свое право послѣ личнаго своего пересвѣдченія. А суть люде и такого погляду, що се зовсѣмъ не уймає священичої поваги, если священикъ давъ голось або агитує за личностями непевного характеру, коли толькі оно сполучене съ ко-
ристю матеріальною або политичною... Погляньмо, чи есть яка въ тыхъ поглядахъ рація?

Чи выборы суть привилегія, котрого у-
живанія можна спокойно зреши? Чи можна
буть нихъ оттягнутися або брати удѣль після впідбори, не нарушаючи тымъ нѣчіихъ правъ? Чи все одно то передъ Богомъ и отчиною, чи
сповінемо обовязокъ выбору або нѣ? Чи
чи въ рѣвнодушности супротивъ выборовъ можна бути витолкованымъ передъ власною со-
вѣтство? Се пытанія, надъ которыми годится
встановитися.

Священикъ есть проповѣдникъ слова
божіого, сторожемъ вѣры и моралѣ. Онъ есть
нимъ не лише въ церкви, але всію, на кож-
домъ полі людскаго дѣланя. Наука Христа
обовязує не лише хлопа але и пана, и посла,
и министра; а сторожъ и учитель сеи науки
священикъ обовязаный всію наглядати си
виконуванія. А нема рѣчей, котрими прислу-

Дѣло

гувало-бы звѣненіе отъ христіянської моралѣ. Тожъ правильный священикъ и при выборахъ не може, не смѣє права божіого спускати въока.

О що ходить при выборахъ? О репрезентацію власти законодавчои, котра має черезъ выборы не право, але власть причинитися до вложenia доброго и морального ладу въ селѣ, въ краю, въ державѣ. Чи-жъ не буде грѣхомъ — зреши сеи власти або тягнити въ неї личну користь? При выборахъ ходить о придбаніи добра громадѣ, країви, державѣ; а старается о то добро есть такъ само обовязкомъ, якъ старатися о добро свої родини. Коли зроблено кого речникомъ, заступникомъ громады, чи вольно ему въ мандату тыхъ, що его собѣ на заступника выбрали, зробити якій нѣ буде ужитокъ, мандатъ сей подерти, откинути, пропустити, для сповісти для себе? Нѣ, каже совѣсть.

Выборы суть обовязкомъ, а виламуючія въ

шодъ того обовязку оказують, що ихъ нѣчо не обходить побѣда правди божої, доля отчина, земесчастье свого народу, своихъ дѣтей навѣтъ. До обовязку сего относиться индеферентно, — се грѣхъ, каже совѣсть.

Удѣль въ выборахъ есть обовязкомъ взгляdomъ отчина. Чи можна бути індиферентнимъ, де предметомъ борби есть отчина на сама? Тутъ ходить о нашу матеріѣ, о браттѣ, о паству нашу. Тіи, которыхъ выберуть, будуть постановляти закони. Они будуть судити о „бути“ чи „не бути“ нашої отчина... А сколько-жъ межи охочими кандидатами есть таихъ, що готові були-бы зложити си въ вѣчну могилу... Таї бѣдна отчина-мати стъ слезами звергнется до кожного въ сыновъ, що бъ въ порѣ новихъ для неї виглядівъ не опускавъ, бо новій суді мають судити си долю і страшна боязнь томить си душу. А тыхъ новихъ судівъ самі си сыни мають выбирати. Въ той хвили, рѣшаючій о си долі, кличе она кожного сына до оборони всего тогого, що становить си основи, си суть. И коли на сей завітъ поспішать многі, — то одинъ лиши священикъ мавъ-бы бути на завітъ сей рѣвнодушній? Зъ откі така мораль? Коли Богъ сотворивъ народы и у власніхъ руки зложивъ ихъ долю, — то повышає мораль на певно не божа. Тожъ священство — „сль землѣ“; коли оно оттягнеться відъ обовязку взгляdomъ отчина, то чи диво, що паства его за чарку горївки долю отчина зпрописавъ? „По-
караю тебе тымъ, народе, що злыхъ дамъ тобѣ пастырївъ“, сказано въ св. письмѣ. „А на-
сниникъ бѣжить, а вовкъ приходить, и похищаети вѣт“. Всако можна вовка сего розумѣти; мы розумѣмо тутъ сю крайну деморалізацію, яка при выборахъ дѣється, зъ-откі по селахъ и мѣстахъ розходитья и въ умахъ пастви, опущено на хвилю душпастирь, за-
корїюється. Чи ся деморалізація народу має не обходить священика? Чи досить се, що одинъ лично вдоволивъ, хотя бы и найсовѣтнѣйше, обовязкови выборовъ, а о проче зовсѣмъ не журиться. Чи престоль виключає отчину? Чи мало се може обходити, коли че-
реять стоянѣ въ далека відъ всякої праведної, на божіомъ законѣ основаної и званої его от-
вѣтної агитації, отчина прийде надъ край азуби, або коли она окована, звязана западе въ довгі омлѣні, або и згладжена буде въ лицо землї?

Удѣль въ выборахъ есть обовязкомъ взгляdomъ себе самого. Жити посередъ неправди, лицемѣства, бессовѣтного торгу всѣмъ, що людскому серцю дорогое, — се рѣчъ невыносима. Опустити руки тамъ, де ходить о узыканіи поважанія своїй церкви, мовѣ, ідеаламъ народу, — се грѣхъ морального само-
убійства. Скаже си: „По що намъ силуватися, коли се на нѣчо не здається!“ На те така отповѣдь. Правда, хто довгі лѣта боровся съ перешкодами, гнетомъ та всякимъ лихомъ, и не видить наслѣдківъ своїхъ боротьби, —

Але-жъ хто есть свѣдомимъ, що бореся за право и правду, той надѣвъ не тратить и руки не опускати: скорше головою наложити за правду, що дати о вѣй свѣдоцтво. Не сказавъ же Христосъ: „пукайте, а отворится вамъ“ и „чого-жъ мене бѣшь?“ Не испли-жъ апостолы въ свѣтъ, хочъ всюду ждало ихъ пересѣданіе, муки и смерть? Не працюють-же безъ утомы и священики самі надѣвокрѣніемъ дѣвичинъ пороківъ нашого народу? Якъ-жекъ, если часъ неморальній, то и намъ отложити мораль до кута? Нѣ! И хочѣ-бы дѣланье наше було безъупсїшне, то оно таки конечне для визначення нашого становиска, для протесту противъ безправия, для сповненія обовязку супротивъ церкви, отчина и нась самихъ.

Може скаже си: добре, нехай! — але що значить одинъ голось бѣльше або менше? А прецѣнь въ видимомъ свѣтѣ повстають найзначнѣйши прояви въ дрѣбницѣ, на котрій, здавалось ся, не варта найменшої звертати уваги. Въ природѣ самой звѣрятка дрѣбненький, замѣтній ледво черезъ микроскопи, вдвигаютъ въ бездоннѣмъ морі великій просторы сушѣ; адже-віна сила дробинъ пѣску прилучує верна до вернати и творить гори; инфузорійній звѣрятка, которыхъ въ капли води тисячѣ, становлять подекуди истоту быту свѣта. Єсли-бѣтъ невидимій роботники нагло свою роботу залишили, повставъ-бы неладъ въ свѣтѣ. А дальше, сей одинъ голось бѣльше або менше, се свѣдоцтво моральної силы. Але ще бѣльше. Сколько то раздѣль одинъ-два голоси рѣщають въ сїй важній справѣ выборовъ; сколько то раздѣль може приключитися, що власне тѣ малодухи, котрими одинъ голось бѣльше або менше такъ мало вдається значити, сталися своимъ оттяганьемъ відъ выборовъ причинною, що люде нечестивыхъ васадъ и зло волѣ за-
володѣли надъ правдою? Якъ то, годите-жъ тогдї, коли належить помагати побѣдѣ правди, забути на становиско сторожа вѣры и обычайности, на становиско пастыря душъ, — покинути трусливо поле борби за правду и мораль, а черезъ то полишити противникови сво-
бодну дорогу до власти, котру самі ажъ надто добре отчуємо? А потому, си якимъ правомъ умываемо руки и плачемо на гнеть, кажучи, що мы невинні наставшому лиху и увѣряємо себе самихъ, що напи беевичність и рѣвнодушність вистарчав, щобъ невинними себе ореши?

Але не досить, що досить до выборовъ въ почутю обовязку якъ одинъ мужъ являтися; не досить, що выборы повинні бути уважаній актомъ любви до отчина; они повинні бути у священика заразомъ и — актомъ религії. Кожда суспільність має въ своїмъ внутрѣ партії, котрихъ стремленіа противній святимъ ідеаламъ народу и природнимъ его потребамъ и вмаганамъ. Одній поводується своїми вузкими егоистичними поглядами и пристрастно ослѣплені, ослѣплюють другихъ, менше бѣгъ нихъ думаючихъ и знаючихъ; інші для розривки, за матеріальній користі, підносять згубні оклики, бѣгъ котрихъ егоизмъ або недостача всякої моральності не дозволює имъ отступити, а бездумство або вигодність одиниць дає іхъ оклікамъ потрѣбний контингентъ — и отъ партії вже готовий. Що пристраси партії при выборахъ суть великомъ лихомъ, якъ отчина можна заподѣяти, надъ тымъ може непотрѣбно розводитися.

Якожъ становиско має священикъ въ тоймъ ваглядѣ заняти при выборахъ? Не ишо, якъ становиско слуги божої, приносячої чисту жертву за себе и за народъ. Въ тоймъ то буде у него удѣль въ выборахъ актомъ религії. Онъ не буде руководитися егоистичними поглядами або неморальними окликами. Онъ свою личну користь не поставить понадъ добро отчина; бѣгъ не стерпить, щобъ ему за-
той може умучитися и підъупасти въ надѣї. вязано очи або щобъ отдався на безмысльне

Предплатна на „Дѣло“ для Австроїї: для Россії:
ва цѣлый рѣкъ . . 12 зр. на цѣлый рѣкъ . . 12 рубл.
на пѣвъ року . . 6 зр. на пѣвъ року . . 6 рубл.
на четверть року . . 3 зр. на четверть року . . 3 рубл.
на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
на цѣлый рѣкъ . . 5 зр. на цѣлый рѣкъ . . 5 рубл.
на пѣвъ року . . 2-50 на пѣвъ року . . 2-50 рубл.
на четверть року . . 3-75 зр. на четверть року . . 4 рубл.
на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
на цѣлый рѣкъ . . 15 зр. на цѣлый рѣкъ . . 15 зр.
на пѣвъ року . . 7-50 зр. на пѣвъ року . . 7-50 зр.
на четверть року . . 3-75 зр. на четверть року . . 3-75 зр.

Для Гаганіції, окрѣмъ Россії:
на цѣлый рѣкъ . . 15 зр. на цѣлый рѣкъ . . 15 зр.
на пѣвъ року . . 7-50 зр. на пѣвъ року . . 7-50 зр.
на четверть року . . 3-75 зр. на четверть року . . 3-75 зр.

на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
на цѣлый рѣкъ . . 19 зр. на цѣлый рѣкъ . . 6 зр.

Поодиноке число коштус 12 кр. а. в.

колесо, введене въ руки рукою злобы або ин-
доленції. Въ мужу свого выбору глядає бѣ
не гучного феерверку псевдо-патріотизму, а
честноты, здал

надѣялся, что приватіе радио внесено п. Бонновскаго не останутъ мертвую буквою въ протоколахъ, але чимъ скорѣше будуть переведены въ житѣ.

Зъ подъ Зборова.

(Полонизація руского села.) Отъ трехъ лѣтъ село Кабардѣцъ подъ Зборовомъ набувъ п. Бодеславъ Гашенъ Верхнелѣскій, належачій до сорта тыхъ пановъ польскихъ, что то притомъ възжаютъ ущасливита настъ — полонизацію. И такъ коли велася звѣстна борба "o g  ownanie kalendarzy", днъ належавъ до первыхъ, что вѣрили подпись громады. Праца его не увѣнчалася успѣхомъ, а мимо того днъ заставляла слугъ своихъ гр.-к. обряду до найтажихъ роботъ въ рускѣ свита. На тѣмъ не конецъ. Въ головѣ п. Верхнелѣскаго вредили а н. пр. велика думка закупити грунты у бѣдныхъ селянъ кабардѣцкихъ и заселити ихъ Мазурами, котрой мали бы цивилизацію нести мѣжъ рускѣ народъ. Нашъ простый разумъ на то вже не выстарчалъ, щобъ поняти, якимъ то роботъ може темнѣйший селянинъ Мазуръ свѣтло науки нести межъ нашъ народъ, котрый що до просвѣты чѣ-же выше стоять.

П. Верхнелѣскому, яко предсѣдателеви мѣсцевой рады школьнай приїшовъ теперь въ помѣбѣ ще учитель, польскій "культуртрегеръ" п. Рыхлевскій. Чрезъ два лѣта бувъ въ Кабардѣцъ учителемъ Русланъ, п. Тучапскій, котрый точно выконувъ свои учительскіе обвязки, а кромѣ того въ годинахъ позашкольныхъ учивъ дѣтей и старшу молодѣжь спѣву церковного въ нощь, и въ короткомъ часѣ довѣвъ до того, що вже мѣгъ съ ними спѣвати на богослуженію. Новина та даже подобалася громадамъ, що бѣльше ще заохочувало честнаго учителя до працѣ. Не менше причинися въ тѣмъ взглядъ мѣсцевъ священикъ, о. Целевичъ, котрый докладывалъ всякаго старана, щобъ спѣвъ якъ найкрасше розвивався. Але по двохъ лѣтахъ нестало вже сего учителя, а съ нимъ пропавъ и спѣвъ. На мѣсце его приївъ испытаній уже учитель Рыхлевскій, а въ его польской особѣ салыни на село Кабардѣцъ новѣ благодати. Пѣдъ всемогучимъ проторатомъ п. Верхнелѣскаго допускалася той громадище Янѣвки чмале свято у себѣ. Въ той день було у нихъ открыто читальни, що лиши заснованои. Раненько почали вже до Янѣвки приїбута гості, селяне зъ Княжѣвскаго, Ясновицъ до церкви, де Вир. о. Левъ Левицкій, парохъ мѣсцевъ, отправлявъ службу Божу. По отпраївъ збралися вѣдь до школы омленои сооснови та чверною китайкою. При самѣмъ входѣ красувалася надпись "Вітайте мили гости!" Въ комнатѣ виднѣли на стѣнахъ портреты Его Величества, Тараса Шевченка и Володимира Барвѣльского. О годинѣ 2½ по полудни открыть о. Левицкій читальною поважною промовою, которую закінчила многолѣтствомъ є. Вел. цѣсарю за то, що пѣдъ его крыломъ має народъ рускї права и свободы, потрѣбні для розвою своеї народності. По отсѣбанію "Многа лѣта" хоръ селянъ пѣдъ проводомъ академика п. Ник. Левицкого отпраївавъ кѣлькъ писенъ, якъ "Дай намъ Боже добрий часъ", "Ще не вмерла Украина". Мѣжъ тымъ выголосивъ п. Н. Левицкій "Гамалію", поему Т. Шевченка, и оповѣвъ про житѣ та значеніе вѣщаго автора "Гамалія". Сельскїй хлопчина отпраївавъ дуже удачно "Песнь зъ 1848 р." Пѣдъ конецъ мѣсцевъ учителя п. Михайло Цаповъ подакувавъ горячими словами гостямъ за ласкаву участію, пѣдѣсь збрать проспѣщеніе мѣжъ народомъ, за що передовѣсъ треба дакувати тов. "Просвѣтъ". Зѣбраний народъ сейчасъ пригадавъ себѣ, що ось за горою, бо лишь о пѣвѣ мили дороги, живе въ Лопянцѣ старенкій патріотъ, одинъ зъ першихъ тружениківъ на народній наївъ, Вир. о. Іосифъ Заячківскій, котрый мимо старости не щадить свого труду на всіку народну справу, але нынѣ не мѣгъ прибути будучи перешкодженіемъ. Ему то съ сердечнимъ чувствомъ отпраївали всѣ "многа лѣта", бѣдъ сіє мовы та проповѣдь звѣда на нашомъ Пѣдгѣро, изъ помраченіемъ небосклонѣ, неодного слабшого духомъ загрѣваючию молодечимъ жаромъ, додає отваги и напоює надѣю на лѣшу долю.

Село Янѣвка має всего 70 номеровъ, але за то може послужити неодному за примѣръ. До читальни висало 50 членовъ а до вѣдь до школы: о. Льва Левицкого головою, п. Мих. Цапова заступникомъ, п. Федора Дирового секретаремъ и другихъ чл. господарѣвъ. Отчитано та-жѣ привѣтній письма отъ "Академичнаго Братства" и отъ нашихъ краинъ у Львовѣ.

Кончинаша наше оправданіе, дадомъ ще папу словъ про кѣлькохъ нашихъ громадянъ. Начальникомъ Янѣвки есть Никола Дирбѣвъ (старшій). Онъ вже вѣйтуетъ не бѣдъ нынѣ, а старшимъ братомъ звѣши 20 лѣтъ. Се мужъ твердого руского характеру, достойный великої почесть. Его всѣ знаютъ въ цѣломъ нашомъ повѣтѣ. Немала заслуга коло заснованія читальнѣ належитъ п. Михайлови Цапову. Естъ то учитель, якъ мали. Ходить въ сѣрацѣ, якъ другій селянъ але зайти до школы, коли вѣнъ учить — то пересвѣдчиться, що значить трудъ, що пожертвованье. Такои платы незначно, якъ днъ побирає леди чи побирає котрый учитель народный въ Галичинѣ, але про те бѣдъ совсѣмо сповине свою задачу и самъ инспекторъ окружны не може ему въ іѣмѣ заперечити щирого труду.

Богато доброго завдачує громада и п. В. Зарудскому, бѣдъ многихъ лѣтъ писареви громад скому, котрый съ великою точностью, наївъ съ похвалнымъ педантизмомъ веде дѣла громадской касы пожичковои и касы громадской.

Якъ Суходолцѣ горнуту до науки, на се наїлучшій доказъ, що власными фондами и безъ прымусу поставили нову, дуже хорошу школу, котрой посвященіе отбуло 12 лютого с. р. при

великомъ торжествѣ. Всѣ дѣти обовязаны до науки ходять правильно до школы. Гр. Онъ — бѣзъ.

— "Правда Пѣстынска" и "читальня". Дня 22 лютого с. р. отбуло въ Пѣстыни зборы товариства "Правда" и читальнѣ. "Правда Пѣстынска" заложена передъ 1½ рокомъ заходомъ о. Ом. Левицкого, тогдїшнаго завѣдателя Пѣстыни, съ початковыми желѣзными капиталомъ 18 зр., розвиваючию хорошо, бо до днѧ збору капиталъ зросъ до 253 зр. 9½ кр., котрый розжичено мѣжъ членовъ товариства. Членовъ есть звѣши 60. Выбрано новый вѣдѣль, до котрого вѣдли: Вир. о. Соф. Литвиновичъ, голова; п. Ил. Левицкій его заступникъ; Дм. Котюкъ, каісерь; Пет. Сенчукъ и Оноф. Тимчукъ контролеръ; Фед. Котюкъ, секретарь; Андр. Гаврилкѣвъ и Дм. Тимчукъ, заступники.

По скончанію збору членовъ "Правды" розпочався зборъ членовъ читальнѣ. Сала уряду громадскому була биткомъ набита людьми всякою вѣку и пола. Бачили мы такожъ членовъ читальнѣ зъ Микитинецъ. По отчитаню секретаремъ спровадовано за робкъ минувшій и по хорошой промовѣ Вир. о. Литвиновича о хосенности читальнѣ, выбрано до нового вѣдѣлу п. Юрия Миронюка на голову, Юрия Атаманюка на заступника, Антонія Котенюка на ббліотекаря, Андрея Даврука на секретаря, Вас. Костенюка и Андр. Корицку.

По тѣмъ наступила часть забавна. Спѣвано народнѣ пісні, якъ: "Козакъ пана", "Миръ вамъ брати", "Де есть руска бѣчина", "Щастъ наимъ Боже", "Ще не вмерла Украина" и др. Въ першахъ промовлявъ о. Литвиновичъ, заохочуши до науки, працѣ, тверезости; укінчений школляръ Федъ Фашукъ деклямувавъ дуже удачно дозвільний стихъ "И старому придется школа"; Федъ Котюкъ читавъ гумористичну казку "Анчутка безпятната". На конецъ о. Литв. — чи вѣбѣтъ много-лѣтство є. Вел. цѣсарю, котре хоръ гучно отпраївавъ. П. Л.

— Отъ Рожнѣтова. Коли по всіхъ закуткахъ народъ нашъ рвєся до просвѣти, вступає на спа-сенну путь, то вже и нашъ пѣдгѣрскій Бойко нѣкакъ не хоче остати по заду, а дякуючи заходамъ добрыхъ проводниківъ народнихъ, береся и бѣдъ до просвѣтного дѣла. Недавно обходили громадище Янѣвки чмале свято у себѣ. Въ той день було у нихъ открыто читальнѣ, що лиши заснованои. Раненько почали вже до Янѣвки приїбута гості, селяне зъ Княжѣвскаго, Ясновицъ до церкви, де Вир. о. Левъ Левицкій, парохъ мѣсцевъ, отправлявъ службу Божу. По отпраївъ збралися вѣдь до школы омленои сооснови та чверною китайкою. При самѣмъ входѣ красувалася надпись "Вітайте мили гости!" Въ комнатѣ виднѣли на стѣнахъ портреты Его Величества, Тараса Шевченка и Володимира Барвѣльского. О годинѣ 2½ по полудни открыть о. Левицкій читальною поважною промовою, которую закінчила многолѣтствомъ є. Вел. цѣсарю за то, що пѣдъ его крыломъ має народъ рускї права и свободы, потрѣбні для розвою своеї народності. По отсѣбанію "Многа лѣта" хоръ селянъ пѣдъ проводомъ академика п. Ник. Левицкого отпраївавъ кѣлькъ писенъ, якъ "Дай намъ Боже добрий часъ", "Ще не вмерла Украина". Мѣжъ тымъ выголосивъ п. Н. Левицкій "Гамалію", поему Т. Шевченка, и оповѣвъ про житѣ та значеніе вѣщаго автора "Гамалія". Сельскїй хлопчина отпраївавъ дуже удачно "Песнь зъ 1848 р." Пѣдъ конецъ мѣсцевъ учителя п. Михайло Цаповъ подакувавъ горячими словами гостямъ за ласкаву участію, пѣдѣсь збрать проспѣщеніе мѣжъ народомъ, за що передовѣсъ треба дакувати тов. "Просвѣтъ".

Селянъ Янѣвки має всего 70 номеровъ, але за то може послужити неодному за примѣръ. До читальни висало 50 членовъ а до вѣдь до школы: о. Льва Левицкого головою, п. Мих. Цапова заступникомъ, п. Федора Дирового секретаремъ и другихъ чл. господарѣвъ. Отчитано та-жѣ привѣтній письма отъ "Академичнаго Братства" и отъ нашихъ краинъ у Львовѣ.

Кончинаша наше оправданіе, дадомъ ще папу словъ про кѣлькохъ нашихъ громадянъ. Начальникомъ Янѣвки есть Никола Дирбѣвъ (старшій). Онъ вже вѣйтуетъ не бѣдъ нынѣ, а старшимъ братомъ звѣши 20 лѣтъ. Се мужъ твердого руского характеру, достойный великої почесть. Его всѣ знаютъ въ цѣломъ нашомъ повѣтѣ. Немала заслуга коло заснованія читальнѣ належитъ п. Михайлови Цапову. Естъ то учитель, якъ мали. Ходить въ сѣрацѣ, якъ другій селянъ але зайти до школы, коли вѣнъ учить — то пересвѣдчиться, що значить трудъ, що пожертвованье. Такои платы незначно, якъ днъ побирає леди чи побирає котрый учитель народный въ Галичинѣ, але про те бѣдъ совсѣмо сповине свою задачу и самъ инспекторъ окружны не може ему въ іѣмѣ заперечити щирого труду.

Богато доброго завдачує громада и п. В. Зарудскому, бѣдъ многихъ лѣтъ писареви громад скому, котрый съ великою точностью, наївъ съ похвалнымъ педантизмомъ веде дѣла громадской касы пожичковои и касы громадской.

Якъ Суходолцѣ горнуту до науки, на се наїлучшій доказъ, що власными фондами и безъ прымусу поставили нову, дуже хорошу школу, котрой посвященіе отбуло 12 лютого с. р. при

вызискуваній лихварами и всякими заволокою. Богато грунтобъ селянскіхъ заставленыхъ або въ банку рустикальному або въ рускому: кождый пожичку бравъ, бо давали, а нашъ добродушній Бойко казавъ: "Цѣсарь подарувавъ грошъ." Не одному мабутъ прайдесь попрашатися съ батьковъ чинкою, коли завчасу не знайдеся помочь зъ стороны тутешної интелигенціи нашої. Вся она повинна звернути увагу на свій народъ и подносити его морально и матеріально. И видко, що лиши явито щаїръ проводникъ, народолюбецъ съ доброго волю, тамъ и народъ дасся повести на опасну путь. Коби тактъ всіхъ, було натогоды певно даремні були всіякі забаганки пашшихъ непрошеноїхъ опѣкунівъ... Тогда наїдеться разъ до року приїздять на мисію до Рожнѣтова патріи Слути, якъ отс сей осені, — то певно нѣчого не вѣдуть! Интелигенція наша буде съ народомъ а народъ съ нею. Читальнѣ.

— Въ Долинѣ, де руске мѣщанство доховалося въ давній своїй позазѣ, завязала читальнѣ. Страньемъ о. Лопатинського, пароха Долини, и мѣщанъ отбуваючи сть концемъ лютого с. р. першій конститууючий зборъ. До читальнѣ висало зъ самого початку 40 членовъ, same чоло руского мѣщанства. Тоже есть надѣя, що мѣжъ честними людьми таке важне дѣло буде хорошо розвиватися. Щастъ Боже тому, хто на добре тягне!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Нові выбори до ради державної) отбудуться, якъ доносять зъ Вѣднія до "Reformы" въ червнію а съ кінцемъ червнія буде скликана нова ради державна въ цѣлії вибору членовъ делегації для справъ спільніхъ и ухвалення провізоріюмъ бюджетового на першу чверть року 1886; опосля буде ради державна закрита ажъ до осені. Въ осені отбудаутся засѣданія сейму и спільніхъ делегацій. Вѣдь сї кружать однакожъ по Вѣднію лишь якото погодженіе.

(Налата пандѣвъ) принялъ на засѣданію зъ дня 26 марта буджетъ и законъ фінансовий маже безъ дебатъ въ другомъ и третімъ читальнѣ а петицію учителівъ въ Перемышлі скликавъ імп. гімназії передала правительству до удробення. На засѣданію въ суботу дня 28 марта першій палата падъ закономъ о увѣльненію листовъ застavnыхъ моравскаго банку гипотечного до по рядку днівнаго. — Законъ о дальшомъ часомъ застановленію судовъ присяжнихъ въ судовомъ окрузѣ котарскому принятъ. — Такъ само пріймла палата законъ очаївъ въ численю судової практики и о дисциплінарній супротиву судовихъ практикантовъ и увзгліднила при тѣмъ внесеніе комісії, котре жадає, що правительство видало часъ оголошенія сего закона такъ, що практиканти судовъ, що при введеніи въ життя сего закона отбули вже рокъ судової практики могли робити испити судейскій а кандидатамъ адвокатскій нема потреби робити бѣльши улекань якъ то, що внесеніе комісії принаслідкує застavnому моравскому банку гипотечному до по рядку днівнаго. — Законъ о дальшомъ часомъ застановленію судовъ присяжнихъ въ судовомъ окрузѣ котарскому принятъ. — Такъ само пріймла палата законъ очаївъ въ численю судової практики и о дисциплінарній супротиву судовихъ практикантовъ и увзгліднила при тѣмъ внесеніе комісії, котре жадає, що правительство видало часъ оголошенія сего закона такъ, що практиканти судовъ, що при введеніи въ життя сего закона отбули вже рокъ судової практики могли робити испити судейскій а кандидатамъ адвокатскій нема потреби робити бѣльши улекань якъ то, що внесеніе комісії принаслідкує застavnому моравскому банку гипотечному до по рядку днівнаго. — Законъ о дальшомъ часомъ застановленію судовъ присяжнихъ въ судовомъ окрузѣ котарскому принятъ. — Такъ само пріймла палата законъ очаївъ въ численю судової практики и о дисциплінарній супротиву судовихъ практикантовъ и увзгліднила при тѣмъ внесеніе комісії, котре жадає, що правительство видало часъ оголошенія сего закона такъ, що практиканти судовъ, що при введеніи въ життя сего закона отбули вже рокъ судової практики могли робити испити судейскій а кандидатамъ адвокатскій нема потреби робити бѣльши улекань якъ то, що внесеніе комісії принаслідкує застavnому моравскому банку гипотечному до по рядку днівнаго.

(Сполучена лѣвниця) давала въ суботу въ вечерь працьальний пиръ, на котрому не обішлось безъ политичніхъ бесѣдъ и товстовъ. М

манс. Когдя президентъ оповѣститъ результатъ голосования, хотѣть ще Ферри щось говоритьъ зъ своего мѣсца. Тогда зѣ вѣхъ оторвѣтъ палаты раздавшись крикъ и накликуванье, щобъ бѣтъ теперь говоритьъ вѣже трабуны а Касанакъ крикнувшъ: Се найбѣльшій выновникъ! Тогда скажетъ Ферри спокойно але слабымъ голосомъ: Кабинетъ розумѣе значеніе сего вѣту и подаєтъ для того до димиси. (Голосы: Въ сей час!) По онѣхъ словахъ вышовъ Ферри зѣ салѣ въ супроводѣ своего брата а за нимъ вышли и другіи министры. Въ палатѣ наставъ тече глубокій супокъ. Такъ упавъ кабинетъ Феррого по болѣше якъ двоѣгнѣмъ существованію.

Российско-англійскій конфликтъ. Майже цѣла англійска праса накликue Англію до вѣхъ противъ Россіи и доказуе, що Англія не повинна въ паді землѣ уступити въ користъ Россіи, когдя не хоче, щобъ еи союзникъ, емиръ Афганістану, шукавъ въ Россіи защищти. Одна лишь "Pall Mall Gazette" накликуе до мира и ставляе прошеине, щобъ всѣ тѣ, що накликуютъ до вѣхъ зволили насампередъ докладно розвѣдти подане низше вѣрне представленіе вѣхъ тѣхъ подѣй, що попередилъ течерѣшу кризу а оттакъ отловѣли, хто першій зачѣпивъ и хто занявъ першій спорну область. Представленіе подѣй въ Афганістанѣ якъ подае "P. M. Gazette" єсть слѣдующе: 1) Россія и Англія згодились въ маю м. р., щобъ спільнa комісія розсудила, що на побіжно-західнїй границѣ належить до Афганістану а що інѣ? 2) Въ цѣлій спорнїй обласці було мало такихъ мѣсць, о которыхъ бы такъ опорено якъ о Пендж-Дехъ. 3) Пытанье, чи Пендж-Дехъ єсть афганськимъ чи інѣ, поднесено въ інструкціи для Люксембурга особливо, и бѣтъ мас право ототупити Пендж-Дехъ Россії; наколи-бѣтъ уважавъ се за отповѣдь. 4) Підѣль угоды ѿ Россії неполовини на спорнїй обласці находились въ Россіїне въ Афганії. Найдальшою точкою для Афганіївъ мало бути Балія-Мургабъ а для Россії Саракшъ. 5) Підѣль когдя коли Россія и Англія готовились вислати спільну комісію, когдя-бы мала означати границї на спорнїй обласці, заняли Афганії въ червню Пендж-Дехъ; оттакъ сего часу мы все ще держимо се мѣсто. 6) Россія внесла протестъ противъ сего, але когдя Афганії не бѣкликала, то Россія отповѣла въ жовтню тѣмъ, що вкинула малу залогу до Пуль-Катумъ и задержала своихъ делегатовъ, доки не наступить порозуміння, когдя бѣ недозволило присвоювати собѣ області стоячои ще въ спорѣ. — Що-жъ доказують обѣ тѣзы, каже дальше згадана газета, когдя ихъ не опровергнуть? То, що право зовсімъ не есть по сторонѣ Англії. Россія а не Англія має право жалуватись на зброяніе угоды. Англія а не Россія зачѣпає и Англія а не Россія становеть выноватою проливу крови. — Въ справѣ ѿго конфлиktу доносять дальше, що межи Англію а Италию ведутся переговоры, щобъ на случай вѣхъ въ Афганістанѣ, когдя бѣ Англія змушена була забрати свои вѣхы зъ Гіндуку и Судану, італійскій войска заняли Каиро и Александрию.

— Дальше доносять зъ Парижа, що всѣ державы європейской надобали своюимъ представитељимъ въ Лондонѣ и въ Петербурзѣ информаціи того рода, щобъ они старалися, о сколько можуть, наклонити обѣ стороны до мирного заладженія сего конфлиktу. Представителъ доносять знову зъ своеї стороны, що обѣ державы готовы помирити сѧ и хотѣли-бы се тѣмъ скроше зробити, позаякъ въ обоихъ столицяхъ зачанувало таке роздраженіе, що ще трохи проволоки а по-розумінні становеть просто неможливимъ.

Россія. Царь жертвувавъ на отбудованіе въ Якобштадѣ церкви, висадженой свого часу въ воздухъ динамитомъ, 5000 рубльвъ. — Зъ Варшавы доносять, що варшавска опера польска має бути закрита и представленіе будуть даватися лиши въ россійскому языцѣ. — Зъ Петербурзѣ доносять, що кабинетъ тамошній старається всякими силами недопустити до межинародного конфлиktу и для того сподѣваются тутъ всѣ, що отповѣдь висланна до Лондону причинито до мирного заладженія конфлиktу, хіба що Англія сама скоче збрвati и довести до наслѣдківъ, якихъ собѣ нѣхто тутъ не бажає. — Россійскій посланникъ при нѣмецкому дворѣ кн. Николай Орловъ померъ дні 29 марта въ Фонтенебель. Кн. Орловъ бувъ 1872 р. посланникомъ въ Парижъ а минувшому року по подорожнѣ Гирса по Европѣ іменованый посланникомъ въ Берлінѣ. Покойникъ бувъ особистимъ пріятелемъ кн. Бисмарка и его мужемъ довѣра и зоставъ лиши на жаданье нѣмецкого канцлера тамъ-же посланикомъ іменованый. Его посередника, Сабурова, кн. Бисмаркъ не могъ знести. Кнзль Орловъ походить зъ одної зъ найзамѣнитѣшихъ родинъ россійскихъ зъ часобѣ Петра Вел. Его прадѣль бувъ любимцемъ Катерины II. а его батько мужемъ довѣра и неотступнимъ товаришемъ царя Николая I, когдя его 1854 р. іменувавъ княземъ Кн. Николай О. бувъ женатъ на княгиню Трубецкою. Говорять, що на мѣсце кн. Орлова має бути въ Берлінѣ іменованый посломъ Нелидовъ.

Франція. Зъ Парижа доносять, що Фрайзине поднявася зложити новий кабинетъ; вѣсть ѿ прияніи въ Парижъ дуже радо. Говорять, що до нового кабинету мають вступити Гоблье яко министръ дѣлъ внутрѣшнїхъ, Рувіе и Рейналъ; дотеперѣшній министръ вѣхъ и министръ маринарки позостанутъ провізорично въ новому кабинетѣ. До нового кабинету не вѣдѣ дѣлу правничого або медичного университета жаданъ членъ скрайной лѣвицѣ. — Обѣ палаты французского парламенту ухвалили кредитъ въ висотѣ 50 мил. на операціи въ Тонкінѣ. (Мани-

сти такъ Русини якъ и Поляки греко-або римско-католицкого вѣроисповѣдання, наколи доказујуть, що буть дѣтми небогатыхъ родичевъ и викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ и взорцевыми обычаями. — Ученіки, що походять зъ родинъ спордненыхъ съ фундаторомъ а именно если викажутъ посвяченіе съ Андреемъ Ступницкимъ, батькомъ фундатора, або съ Маркило зъ Янковскихъ Ступницкою, матерю фундатора, хочбы не виказали ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидатами. Хто хоче старатися о тѣ стипендії має внести свое прощеніе за осмотрене бѣзовѣднми прилагами въ дорозѣ своїхъ вѣтъ школи въ видѣ відповѣдності въ засудженнії тѣхъ, що викажутъ ѡтзначаючими поступомъ въ наукахъ, будуть мати первенство передъ другими кандидат

выдавал часткові мапы середної Европи въ форматѣ 1:750,000, колькаваць малъ специальнихъ монархій Австро-Угорской и карту окрестности Темешвару въ тѣмъ самомъ форматѣ.

— На Руску Бурсу въ Стрыю випустили за часъ бѣль 1 л. сбічня до 12 лат. марта 1886 слѣдуючія датки: Гада повѣтова жидачівська 50 зр.; торговля пп. Лехицкого и Костаркевича 15 зр. По 8 зр.: о. Авдуковскій въ Добринѣ, (а то бѣль себе 1 зр., бѣль стар. и мол. братства въ Добривиахъ 4 зр., бѣль стар. братства въ Добривиахъ 3 зр.) и о. Шуховскій въ Братковець. О. Медведскій въ Нинева 7 зр. 12 кр. въ коляды. По 6 зр.: о. Головацкій въ Басків (бѣль себе 1 зр., бѣль громады 2 зр. въ коляды 3 зр.), о. Нижанковскій въ Дѣдушицахъ великихъ (бѣль себе 1 зр., бѣль прихожанъ 5 зр.). Гром. Підгородець (черезъ Ред. „Дѣла“) 5 зр. 60 кр. По 5 зр.: о. Желеховскій въ Козловъ, о. Васильковскій въ Могильницѣ (бѣль себе 3 зр., бѣль гром. Могильницѣ и Романова 2 зр.). По 4 зр.; о. Гриневецкій въ Мельничу бѣль себе и громады, о. Михайловичъ изъ Славска, гром. Побукъ (въ коляды), о. Теодоровичъ въ Синеводска нижнаго (а то бѣль себе 80 кр., въ акафисту 2 зр. 20 кр., въ скрабони братской 1 зр. 20 кр.). По 3 зр.: о. Рѣпецкій въ Синеводска въжнаго (вкл. членъ), старше въ молодшемъ братство изъ Стрѣлкова, о. Марчакъ въ Баличъ подгѣрдніхъ (бѣль себе 1 зр., бѣль братства церк. 2 зр.), о. Балкевичъ въ Баличъ подгѣрдніхъ (бѣль себе 1 зр., бѣль братства церк. 1 зр., въ акафисту въ Сулятичахъ 1 зр.). По 2 зр.: громада Пшибіць и Криволука (черезъ Ред. „Дѣла“) о. Конст. Левицкій въ Журавна, о. Вас. Небыловець изъ Перегинівка, гром. Ямельниця (черезъ Ред. „Дѣла“); о. Колеса въ Ходовичъ (бѣль себе 1 зр., бѣль прихожанъ 1 зр.). По 1 зр.: гром. Бережница (въ коляды), о. Дим. Луговы въ Цуциловъ, о. Каленюкъ въ Долголуки, пп. Мел. Гладышовскій и Вахнинъ въ Стрыю. — Крѣмъ того випустило въ представлена театрального 27 зр. 52 кр.; титуломъ бѣсѣдкѣ отъ Інотитута Ставропігійского 27 зр. 71 кр.; іншихъ 3 зр. 15 кр.; за спроданій матеріяль будовий 88 зр. 80 кр.; изъ складки въ церкви Срѣбрової въ день Нового Року 12 зр. 50 кр. Вп. п. Бао. Ковалівскій въ Вѣднія переславъ бѣль безъименного дателя 10 зр., котрой пѣсли объявлено волѣ жертвующаго раздѣлено помѣжъ двохъ убогихъ учениковъ. — Отъ початку 1885 року випустило на Срѣбрової Буроу 328 зр. 40 кр. готовкою. Складаючи Вп. Добрідѣмъ широ-сердечну подику за іхъ щедрій жертві, пригадаючи вѣдль тѣмъ Вп. Родиціамъ, на руки которыхъ виползвавъ бувъ съ початкомъ сего року бѣзъзву, отъ просьбою о датки на цѣли товариства, аби зволили понадобити здѣрани ними квоты якъ найкорше на руки Выѣдль Буроу — и поручась надальше лаекавымъ взглаждамъ кожного сїй народнїй справѣ прихильного сердца. — Отъ Выѣдлу Рускої Бурої въ Стрыю.

ВѢСТИ ЗЪ АЕПАРХІИ ЛЬВОВСКОЙ.

Митр. консисторія вставила до ц. к. на-
мѣстництва за личнимъ додаткомъ для оо. Юліана
Красицкого, пароха въ Саджавцѣ и для Антона Сабата, пар. въ Залучу надъ Чоремошемъ.

Окружній судъ у Львовѣ завѣдомляє, що
грамота презентаційна, виставлена для о. Теоф.
Кислівскаго п. Изабелю Кішечуновичевою на
Скомороху есть важною.

Завѣданій до каноничної інституції оо. 1) Іоанъ Шуровскій на Струтинъ и Ник. Куманов-
скій на Нѣмшинъ.

Митр. консисторія вставила до ц. к. на-
мѣстництва о згоді на каноничну інституцію оо.
Іоана Редкевича на Лютовиска и Александра Пет-
ровича на Залізцѣ новій.

Презенту на Зарудье, дек. зборовскаго о-
державъ о. Іоанъ Редкевич.

Введеній о. Іоанъ Герасимовичъ яко парохъ
въ Турю, дек. олеського.

ПОСМЕРТНІ ВѢСТИ.

† Евфросина зъ Дѣдиціхъ Ванковичъ, вдова по о. Ігнатію Ванковичу, бувшомъ приходнику въ Смерековѣ, жовѣвскаго деканата упокоилася днія 16 (28) марта въ 77 роцѣ житя въ Жовкви. Покідна пожертвувала цѣле свое скроюне майно на добродѣль цѣли, оснувавши зъ капіталу 2.000 зр. одну стипендію для родини Ванковичевъ въ Дѣдиціхъ и подарувавши цѣнній паперъ тремъ церквамъ: въ Смерековѣ, Мостахъ великихъ и Дахновѣ. Много руско-народнїхъ добродѣльнихъ заведеній утратили въ Покіднїй щиру покровитель-
кву. Вѣчна її память!

‡ Іванъ Савицкій, учитель народнїй, умеръ въ Потуторахъ підъ Бережанами днія 19 марта о. р. въ 83 роцѣ житя. Учителемъ бувъ бѣль 40 лѣтъ и ажъ передъ рокомъ бѣдного старця увѣльнила рада школи бѣль служби по причинѣ, що не мігъ вже працювати. Пепсія не дано ему нѣяко, бо служивъ яко провізоричний учитель. Пок. старець виховавъ въ Потуторахъ и Слободцѣ цѣле поколѣнੇ писменныхъ людей. По увѣльненю зъ служби бѣдувавъ и умеръ въ най-
горшій нуждѣ, такъ що похоронено его навѣть безъ священика. Вѣчна ему память!

НАУКА, ШТУКА И ЛІТЕРАТУРА.

— Монографіи по історії западной и юго-западной Россіи проф. Володимира Антоновича випустили въ Кіевѣ яко першій томъ повного випдання творѣнія ученої кіївской професора. Цѣна безъ перевер-
ки 2 рублі. Набути можна въ книжномъ магазинѣ бувш. Л. В. Ільницкого въ Кіевѣ.

— „Мазепа и Мазепини“. Исторична монографія

Нік. Костомарова. Виданье друге, 1885. Цѣна 3 рублі. Набути можна въ книжномъ магазинѣ Болеслава Корейво въ Кіевѣ.

— „Несправана пара“, драма въ 5 дѣяхъ. Кіевъ, 1885. Цѣна 50 коп. (Складъ въ книжн. магаз. б. Л. Ільницкого.)

— „Старосвѣтскій казни“ А. Грабини. Кіевъ, 1885. Цѣна 10 коп. (Складъ тамъ же.)

— „Новосвѣтскій казни“ А. Грабини. Кіевъ 1885. Цѣна 20 коп. (Складъ тамъ же.)

— „Влюблений жідъ“. Жартъ-водевиль въ 1 дѣї, Бораковскій. Кіевъ, 1885. Цѣна 25 коп. (Складъ тамъ же.)

— „Рускій Правотарь домовий“. Огъ послѣдної нашої оповѣстки появилось дальшихъ пять аркушівъ „Руск. правотарь домового“, а именно 14—18 включно на стор. 209—288. Содержанье ихъ слѣдующе: Вѣритець спадку въиконавець разпорядку послѣдної волї. Признанье спадку и позвы о наслѣдствѣ. Спѣльность. Права сподільниківъ до рѣчи сподільної. Отновленье границъ въ домівочна сподільності. Умовы (контракти). Умовы и ихъ подѣль. На що при заключеню умовъ головно треба уважати? Правий относніе при умовахъ. Побочній постановы при умовахъ. Правила въясненія умовъ и поясненіе умовъ. Правила осторожности и розуму. Форма умовъ. Пунктація. Части складовъ умовъ и стемицѣ. Даровизны. Контрактъ перехованя. Контрактъ по-жички. Форма записій довѣжній. Контрактъ у новомоченія. Права и обовязки повномочника. Розвязанье контракту повномочтва. Орудованье справами безъ припурчення. Контрактъ замѣнъ. — Надто въ тыхъ пяти аркушахъ помѣщено 37 вѣбрѣвъ прерванихъ контрактівъ и поданій — а именно бѣль 100,—136, а такожъ при кождому роѣ контрактівъ подано розпрапору о належностяхъ скарбовихъ, яко треба оплачувати. Аркушъ 19. и 20. складаються. — Підписаній авторы чинять изъ овosi стороны все, щобъ вдоволити рукоу способністю, и докладають вѣбъ, щобъ довго вѣжданій підручникъ вже съ кінцемъ має с. о. побачивъ свѣтъ Божій. Сподільностъ наша однакожъ въ поспѣдніхъ часахъ почала признавати на вѣднавництво, котрого домагалася на волихъ зображеніяхъ товариствъ и по часописяхъ бѣль своїхъ правниківъ: бѣль дово-
го іменія часу предплати плывуть дуже скрупо, такъ що нема чимъ оплатити друкарнѣ! Не помогли навѣть проспекти въмілай передъ мѣсяцемъ до знаніхъ патріотівъ рускихъ! Мимо того мы ще разъ бѣзъзвуемся до нихъ: поскорѣтъ вѣважаній съ предплатою заохочуйте своимъ вѣльвомъ другихъ до предплати дѣла, при помочі котрого Русь наша засыпше уряды и власті рускими поданіями.. Предплати на першій томъ „Руск. правотарь домового“, доки еи не подвигнися, що наступить по вѣднѣ, виноградъ теперъ все ще тѣль 3 зр. 25 кр. — Василь Лукік и Юлія Семигінівський.

— „Нового Зеркала“ ч. 6. зъ дня 15 (27) марта на передовомъ мѣсце стацѣ „Ганделесы“ Ратал. Огтакъ идуть: „Лекції зъ астрономії“ Вічеславъ, „Два сонні усмѣхи“, образокъ Олександрії Мотилії; „Потопъ“; „Райхоратъ не корчма“ У. Падури; Старі панни а сила Англії; Деїнція красної женщини; Телеграми латинскаго обряду; Славословіє Юл. Черкаскаго; Romps funebres въ сѣракахъ; Господарство въ краю; „Робоїе wzdychania JW. R. Елізевіуса Czerkawskiego“ Мирона; Не до вѣдненія; Дѣ медицини а дръ іправъ; „Мир“-на політика (съ ілюстрацією).

— Въ ч. 6 „Школьної часописи“ зъ дня 16 (28) марта 1885 помѣщено на передовомъ мѣсце конець стацї п. з. Плаття учителѣвъ. Отакъ иде конець розвѣдки природописонъ Верблідъ — Дописи (Отъ Городенки и бѣль Снятини) и новинки. Въ фейлетонѣ: продовженіе цѣнної стацї Еварніцкого: Топографічный описъ Запорожя, та продовженіе стат. Сирія и Палестина. — „Школяна часопись“, редактора же бѣль совѣтъ и практично, а симпатія яко она тѣшиться межи нашихъ особливо народнїхъ учителями, которыхъ потребы редакції добре звѣстнї, есть найлучшимъ доказомъ єї хосенности и потребы. „Школяна часопись“ стала необхѣдно майже для кожного Руїна-учителя, но позаякъ она служить справѣ вихованя, що обходить не лишь стань учительскїй, но цѣлый загалъ рускїй то сподѣватися, що она знайдеся на столѣ кождой рускїй родинѣ.

— Іванъ Савицкій, учитель народнїй, умеръ въ Потуторахъ підъ Бережанами днія 19 марта о. р. въ 83 роцѣ житя. Учителемъ бувъ бѣль 40 лѣтъ и ажъ передъ рокомъ бѣдного старця увѣльнила рада школи бѣль служби по причинѣ, що не мігъ вже працювати. Пепсія не дано ему нѣяко, бо служивъ яко провізоричний учитель. Пок. старець виховавъ въ Потуторахъ и Слободцѣ цѣле поколѣнੇ писменныхъ людей. По увѣльненю зъ служби бѣдувавъ и умеръ въ най-
горшій нуждѣ, такъ що похоронено его навѣть безъ священика. Вѣчна ему память!

— Іванъ Савицкій, учитель народнїй, умеръ въ Потуторахъ підъ Бережанами днія 19 марта о. р. въ 83 роцѣ житя. Учителемъ бувъ бѣль 40 лѣтъ и ажъ передъ рокомъ бѣдного старця увѣльнила рада школи бѣль служби по причинѣ, що не мігъ вже працювати. Пепсія не дано ему нѣяко, бо служивъ яко провізоричний учитель. Пок. старець виховавъ въ Потуторахъ и Слободцѣ цѣле поколѣнੇ писменныхъ людей. По увѣльненю зъ служби бѣдувавъ и умеръ въ най-
горшій нуждѣ, такъ що похоронено его навѣть безъ священика. Вѣчна ему память!

— Іванъ Савицкій, учитель народнїй, умеръ въ Потуторахъ підъ Бережанами днія 19 марта о. р. въ 83 роцѣ житя. Учителемъ бувъ бѣль 40 лѣтъ и ажъ передъ рокомъ бѣдного старця увѣльнила рада школи бѣль служби по причинѣ, що не мігъ вже працювати. Пепсія не дано ему нѣяко, бо служивъ яко провізоричний учитель. Пок. старець виховавъ въ Потуторахъ и Слободцѣ цѣле поколѣнੇ писменныхъ людей. По увѣльненю зъ служби бѣдувавъ и умеръ въ най-
горшій нуждѣ, такъ що похоронено его навѣть безъ священика. Вѣчна ему память!

— Іванъ Савицкій, учитель народнїй, умеръ въ Потуторахъ підъ Бережанами днія 19 марта о. р. въ 83 роцѣ житя. Учителемъ бувъ бѣль 40 лѣтъ и ажъ передъ рокомъ бѣдного старця увѣльнила рада школи бѣль служби по причинѣ, що не мігъ вже працювати. Пепсія не дано ему нѣяко, бо служивъ яко провізоричний учитель. Пок. старець виховавъ въ Потуторахъ и Слободцѣ цѣле поколѣнੇ писменныхъ людей. По увѣльненю зъ служби бѣдувавъ и умеръ въ най-
горшій нуждѣ, такъ що похоронено его навѣть безъ священика. Вѣчна ему память!

— Іванъ Савицкій, учитель народнїй, умеръ въ Потуторахъ підъ Бережанами днія 19 марта о. р. въ 83 роцѣ житя. Учителемъ бувъ бѣль 40 лѣтъ и ажъ передъ рокомъ бѣдного старця увѣльнила рада школи бѣль служби по причинѣ, що не мігъ вже працювати. Пепсія не дано ему нѣяко, бо служивъ яко провізоричний учитель. Пок. старець виховавъ въ Потуторахъ и Слободцѣ цѣле поколѣнੇ писменныхъ людей. По увѣльненю зъ служби бѣдувавъ и умеръ въ най-
горшій нуждѣ, такъ що похоронено его навѣть безъ священика. Вѣчна ему память!

— Іванъ Савицкій, учитель народнїй, умеръ въ Потуторахъ підъ Бережанами днія 19 марта о. р. въ 83 роцѣ житя. Учителемъ бувъ бѣль 40 лѣтъ и ажъ передъ рокомъ бѣдного старця увѣльнила рада школи бѣль служби по причинѣ, що не мігъ вже працювати. Пепсія не дано ему нѣяко, бо служивъ яко провізоричний учитель. Пок. старець виховавъ въ Потуторахъ и Слободцѣ цѣле поколѣнੇ писменныхъ людей. По увѣльненю зъ служби бѣдувавъ и умеръ въ най-
горшій нуждѣ, такъ що похоронено его навѣть безъ священика. Вѣчна ему память!

— Іванъ Савицкій, учитель народнїй, умеръ въ Потуторахъ підъ Бережанами днія 19 марта о. р. въ 83 роцѣ житя. Учителемъ бувъ бѣль 40 лѣтъ и ажъ передъ рокомъ бѣдного старця увѣльнила рада школи бѣль служби по причинѣ, що не мігъ вже працювати. Пепсія не дано ему нѣяко, бо служивъ яко провізоричний учитель. Пок. старець виховавъ въ Потуторахъ и Слободцѣ цѣле поколѣнੇ писменныхъ людей. По увѣльненю зъ служби бѣдувавъ и умеръ въ най-
горшій нуждѣ, такъ що похоронено его навѣть безъ священика. Вѣчна ему память!

— Іванъ Савицкій, учитель народнїй, умеръ въ Потуторахъ підъ Бережанами днія 19 марта о. р. въ 83 роцѣ житя. Учителемъ бувъ бѣль 40 лѣтъ и ажъ передъ рокомъ бѣдного старця

